

Kontakt: 0470-77 05 00 kundcenter@smp.se

Nyhetstips: 0470-77 06 07 nyheter@smp.se

SMP.se SMÅLANDSPOSTEN
MÅNDAG 11 AUG 2014

Underhållande resa för barn i alla åldrar

SCEN i dag 11:07 | Uppdaterad i dag 11:16

När Johan Hedin spelar nyckelharpa uppenbarar sig Jan Troells filmatisering av Utvandrarerna framför ögonen. Så skulle en instrumental musikalversion kunna låta.

Där finns vemodet, de oändliga skogarna och de ljusa vackra sommarkvällarna. Med detta inget illa menat om Björn och Bennys version, men rent musikaliskt låter den inte som något Karl-Oscar och Kristina kan ha lyssnat på när de gick ut och dansade tillsammans en varm sommarkväll.

Marcus Svensson utgår från country, boogie woogie och blues för berättelsen Amerikaresan. Den har inget med Wilhelm Moberg att göra, men handlar om drängen Gustafs resa från Småland till Louisiana. Han längtar hem ibland, har svårt med språket och blir nästan uppäten av en alligator. Det är också en historielektion. Vi får veta att det kunde ta tre månader att korsa Atlanten i slutet av artonhundratalet. Mycket stod på spel, men så var också USA drömmarnas land där, får vi veta, en fis luktar som en blombukett. Om just den faktan är historiskt belagt får vara osagt.

Countryn uppstod i mötet mellan folk som emigrerat från Europa till USA och bluesen uppstod i mötet mellan folk som togs från Afrika till USA som slavar. Oavsett om det är avsiktligt eller inte blir Amerikaresan också en politisk föreställning, om än inte uttalat. Den utspelas under en period när Sverige var ett fattigt land med hungersnöd och det är mindre än 150 år sedan. 20 procent av befolkningen valde att flytta utomlands, oavsett om de egentligen ville eller inte.

Men mest av allt är resan underhållande. Föreställningen sägs riktas till barn, men berättarglädje tilltalar barn i alla åldrar och när det lite oväntat dyker upp en cajunrövarprinsessa är det svårt att inte le oavsett om man är fem eller 85. Eftersom drängen Gustaf är en ärlig människa får han rövarprinsessan Emma att göra om bandet till ett rockband.

För att berätta den här historien har Svensson - som är på scen med sin Nationalgitar från 1930-talet, en riktig skönhet, och kontrabasisten Petter Eriksson - skrivit en rad låtar i en lätt igenkännlig form. Musikerna har ett sväng som är lika svårt att fixa som det är

Foto: Ola Claesson

FAKTA

AMERIKARESAN

Plats: Utvandrarernas hus.

Tid: Lördagen den nionde augusti.

Längd: 50 minuter.

Publik: Ett trettiotal.

Bäst: Musikaliteten, berättarglädjen och fisar som luktar blommor.

otvunget självklart när det uppstår och de båda är samspelade från topp till tå. Det rycker i fötter och ben. Musiken är inte bara där för att föra berättelsen framåt utan står utmärkt på egna ben. Svensson har också en bra förmåga att göra publiken delaktig i berättandet, inte minst barnen längst fram. När det är dags att lägga järnväg får han alla (ALLA) att ställa sig upp, sjunga med och göra armrörelser. För man kan inte lägga järnväg sittandes.

De 50 minuterna går alldeles för snabbt och det ska mycket till för att inte bli på gott humör. Har man minsta lilla barnasinne kvar är det en hjärtevärmande resa med humor, rövare, vänskap, spelglädje, slidegitarr och alligatorbrottning.

Ola Claesson

Blogga om den här artikeln

 Twingly bloggsök

Om du kommenterar och länkar den här artikeln i din blogg, så kommer det inlägget att länkas till härifrån.

[Pinga din blogg hos Twingly för att vi skall kunna hitta den.](#)

Läsarnas kommentarer

Din kommentar tillhandahålls av Disqus och ska ej betraktas som redaktionellt material. Genom att kommentera på Smålandsposten så godkänner du samtidigt våra [regler](#).

0 Kommentarer **Smålandsposten** **Logga in** ▾

Sortera efter **Nyaste** ▾ **Dela** **Favoritmärk** ★

Starta diskussionen...

Var först med att kommentera.

 Prenumerera **Lägg till Disqus på din webbplats**

© SMÅLANDSPOSTEN. Allt material på smp.se är skyddat enligt upphovsrättslagen.